

Kính thưa Thầy giáo Lê Thanh Tiến- Hi vọng trường nhà trường !

Kính thưa quý thầy cô giáo cùng các em học sinh thân mến!

Hôm nay, thay mặt cho Ban tổ chức Cuộc thi sáng tác Tuổi học trò lần thứ 5 của trường THPT Duy Tân, tôi xin mừng kết quả thi.

Các em thân mến! Sau gần 1 tháng phát động cuộc thi, Ban tổ chức đã nhận được hơn 60 tác phẩm dự thi với nhiều đề tài, chủ đề khác nhau. Trong đó, có 22 tác phẩm được lọt vào vòng chung khảo. Ban tổ chức đã chọn ra 12 tác phẩm xuất sắc nhất để trao giải, gồm: 2 bài thơ, 3 truyện văn và 7 truyện ngắn.

Với chủ đề tri ân thầy cô giáo nhân dịp 20-11, BTC nhận được rất nhiều những sáng tác xúc động và thầy cô nhận: Cô giáo em của Phan Thị Ánh Minh, Bông hồng của ánh hoàng hôn của Thái Thị Ngọc Kim, Cô giáo tôi của Nguyễn Thị Thu Hà lớp 11/8, Công ơn người lái đò của Huỳnh Thị Thu Thảo lớp 10/1, Cô Lê Diễm của Phạm Văn Nhật lớp 10/4, Người lái đò của Nguyễn Thị Thanh Phương,... Đáng biết, Khung trời thơ của em Nguyễn Huỳnh Giang lớp 11/1 đã đoạt giải nhất của cuộc thi. Khung trời thơ của em đã đưa ta đến với câu chuyện về thầy Châu, một người thầy "siêu khó tính, nóng nảy, cục mịch" và rất nghiêm khắc. Nhưng rồi, cũng chính lẽ học trò bao lần hờ hê khi chờ thầy đi xe của thầy lại xót xa ân hận khi thầy nghiêm nghị và vất vả lao ra ngoài trời mưa, bởi lẽ dòng chảy viết trên bảng đen để thầy đi câu đố học trò đang gặp trên đường. Đưa học trò quay phá năm xưa giờ đã lâu không, không người dạy dỗ như thế này mùa 20.11 rồi vì: "Thời gian thì trôi qua, bao mùa phôi phôi bùng cháy, bao mùa lá thu rơi và xào trên sân trường, tiếng la học trò chúng tôi ra đi những thầy cô vẫn mãi ở đó, vẫn đứng trên bục giảng dạy để thầy vào trong trái tim bao thế hệ học trò con cháu, thầy vào lòng học trò sống quý trọng tâm huyết lên mặt khó khăn, thách thức. Nhưng học trò biết phải nỗ lực học tập, đến khi chúng em kết quả ra thì thầy đã chuyển sang bao giờ!".

Cũng là tác phẩm thành công khi viết về đề tài này, Thầy tôi của em Phạm Hoàng Phương, lớp

11/1 là dịp cảm xúc thăng hoa và đầy tính triết lý. Chúng ta hãy đọc văn mà đọc tác phẩm: "Khi cái nắng vàng hoe dần dần khép lại là lúc nắng gió len lỏi tràn vào kéo theo nắng trời mùa lũ đổ dồn lên đất trời miền Trung. Bức chuyển động chóng vánh của thiên nhiên mang đến cho người dân quê tôi bao nỗi âu lo mùa lũ! ...Lúc nhìn nắng chiếu lá nham trãi dày trên mặt đất bốc lên gió cuốn lên rồi vòng rồi cuốn đi hút, thì nắng thay thế nắng chiếu lá. Vậy là hết phần đất xanh người người! Bức nắng tôi nhớ đến thay. Phải, phần đất người người! Mùa đông giá buốt năm nay đã mang theo cùng người thay đáng kính của tôi và chôn vùi vĩnh hằng..."

Viết về mái trường Duy Tân, về tuổi học trò mơ mộng, về tình bạn sáng trong... các em cũng đã có những trang văn lãng mạn cảm xúc như văn của Nguyễn Lê Thanh Vân lớp 12/1, Đỗ Ngọc Sơn có thể nói như phúc của Phan Thị Thùy Oanh lớp 12/3, Gói thơ thanh xuân tươi đẹp của chúng tôi của Lê Ngọc Thảo Ngọc Duyên lớp 12/6,... Tác phẩm Duy Tân- Nơi gieo mầm những ước mơ của em Lê Ngọc Thảo Phan Ngọc Yên lớp 12/8 sẽ giúp ta hiểu được những tâm tư của những cô cậu học trò năm cuối cấp, những tình cảm mà các em dành cho ngôi trường và thầy cô nơi đây. Đó là những lo lắng của các em về việc chọn ngành nghề cho tương lai, là trăn trở học tập đâu đó bất ngờ nhà. Đó là việc "khi đã là 12 học hết trong lớp sẽ chia thành 2 phe : xã hội và tự nhiên. Đến những tiết Lý - Hoá là khoảng thời gian mà các bạn phe tự nhiên được phát huy những tài năng tính toán ... Nếu các bạn được học tiết Hoá của thầy Việt hay tiết Lý của thầy Thảo có lẽ mới sẽ chán buồn ngủ của bạn sẽ được đi phở nào bạn sẽ hài lòng của thầy. Nhưng có lẽ, trong các giờ Văn-Sử - Địa thì phe xã hội có lẽ sẽ chăm học hơn... Đôi khi vẫn có thành phần say sưa ngủ trong giờ học, đó là những bạn sẽ nằm giữa 2 phe: không ham học xã hội cũng chẳng thích tự nhiên. Đến giờ vì mục tiêu của bạn chỉ là để ngủ nghỉ..."

Đặc biệt năm nay có bài viết về nhân viên của nhà trường, đó là Nguyễn Thị Thái Thảo Ngọc Kim lớp 12/1. Với sự đồng cảm sâu sắc, người viết đã hóa thân làm cô thợ thủ công suy tư: "Cái nghề này nói nhàn thì không hẳn nhàn. Chỉ là có chút cô đơn. Đặc biệt là khi trường chuyển từ vị trí lên đây, nó càng quạnh quẽ. Những buổi chiều gió lay cửa rèm, mặt mình ngồi trong thềm vắng, bỗng thấy lòng trống vắng lạ kỳ. Bất giác nhớ đến những lúc ngồi nghe học trò tâm sự, những khi chuyển trò cùng đến nghỉ ngơi. Mỗi lúc như thế, tôi lại vội lấy một cuốn sách để ngồi nghỉ ngơi để hòa mình vào thế giới tri thức mệnh mông. Có đôi khi, tôi cũng lắng nghe những nhìn khung cảnh thiên nhiên đất trời như hôm nay".

Viết về tình bạn, những sáng tác của em Phan Thị Thùy Oanh lớp 12/3, em Hoàng Thị Thúy Ngân lớp 10/5... thật đầy đủ và thấm đẫm nỗi buồn. Đó là vì tình bạn thân thiết bao năm bỗng chốc tan vỡ vì những hiểu lầm vu vơ. Để rồi, giờ đây, khi trên Radio phát những dòng tâm sự: "Chúng ta năm đó theo cách đi cùng nhau vậy mà hiện tại chúng ta dùng những cách người lạ thì quen đến nỗi bên cạnh cuộc đời của nhau. Ngày đó chúng ta thân thuộc biết bao nhiêu bây giờ gặp lại chẳng dám chào...." thì nhân vật tôi lại không tìm được một câu. Tôi khóc không phải vì giờ nghèo khổ mà khóc vì tôi bắt gặp hình ảnh của chúng tôi trong đó. Giá như thời gian quay lại để tôi nói lời xin lỗi, để tôi vẫn có bạn trong cuộc đời... Cùng viết về tình bạn, những Vua hội thơ của Phan Thị Ánh Minh lớp 12/1 lại có một cái kết thật đẹp. Truyện kể về đôi bạn thân từ bé là tôi và thằng chuốt. Hai đứa cùng mê truyện Vua hội thơ. Cậu bé chuốt luôn có một trái thành vua hội thơ để lên đên trên khắp đất nước, đi tìm kho báu để chia cho người nghèo... Dù bạn bè chê cười, hai đứa vẫn kiên trì như những con ong chăm chỉ. Mười lăm năm sau, khi gặp nhau ở Trường Sa đầy nắng và gió, nhân vật tôi ngày nào trở thành cô phóng viên, còn cậu bé chuốt đã trở thành chàng hội quân với đôi mắt người sáng niềm tin. "Khi tôi hội chuốt và kho báu: - Thưa vua hội thơ, kho báu của ngài đâu rồi? - Kia! Vua nói nó vẫn ở trong tay và cất vào Trường Sa sông sông, nơi có chàng hội

quân đội nghiêm trang, cầm chắc tay súng, mặt hàng loạt lãnh hội thân yêu...". Không chỉ viết về thơ y cô, bên bè, mái trường, cuộc thi lần này còn có nhiều tác phẩm viết về cha mẹ, ông bà, quê hương, tình làng nghĩa xóm... như Miền Trung của Nguyễn Văn Quý lớp 12/4, Tình đoàn kết giữa mùa bão của Lê Thị Hiên, lớp 11/7; Miền Trung quê hương tôi của Nguyễn Thị Quỳnh Như lớp 10/1; Quê tôi của Nguyễn Thị Bích Ngọc lớp 12/7, Thơ em, cô gái có nghề học phi trường của Nguyễn Thị Thu Thiên lớp 12/4, Trái tim đẹp nhất thế gian của Trần Thị Thúy Diễm lớp 12/1,... Nhiều bài viết trong mảng đề tài viết về gia đình là truyện ngắn Gánh hàng rong nuôi lớn tôi của Phan Thị Thùy Oanh lớp 12/3. Lý bởi như Hà Nội, Thùy Oanh đã viết rất xúc động về một người mẹ như mẹ mình bán xôi để nuôi con. Ngày con gái nhỏ được học bài ở trường Đồi học, mua chiếc áo mới để đem về tặng mẹ thì mẹ đã không còn nữa. Nhìn mâm cơm như ngày xưa, chiếc áo mới của mẹ, lòng người con nhớ đau: "Mẹ đi đã lâu, gánh hàng rong nuôi lớn tôi và tôi vẫn nhớ đó.... Trong thân thể tôi có một niềm xôi nóng hổi và những giọt mồ hôi, nước mắt của mẹ. Dù thời gian có thể làm phai pha những ký niệm nhưng không thể chôn vùi được góc nhỏ trong tim tôi, nơi tôi dành trọn tình yêu cho mẹ."

Và như mỗi năm, cuộc thi lần này có rất nhiều sáng tác về tình yêu tuổi học trò. "Nếu cá voi khóc thì sao? Thì chúng sao cả, bởi vì bao quanh nó đã là đời sống..." - câu nói ý đã trở thành ý tưởng tuyệt vời khai sinh truyện ngắn Nếu cá voi khóc thì sao? của Trần Thanh Bình, lớp 12/1. Câu chuyện tình yêu, tình bạn năm cuối cấp với những ghen, giận dỗi qua giọng văn rất tự nhiên, lời của Thanh Bình như sự làm vỡ lòng những ai mê truyện ngôn tình: "Vào những ngày cuối cùng trước khi trở thành, mỗi người đều có một nỗi lo công việc, riêng tôi cũng thu mình một góc để trốn. Trại, tôi thức suốt không có để trốn, tôi đang nhìn cậu đứng.... Giờ đây trong lòng tôi là một nỗi buồn trĩu nặng tâm trí. Tôi cũng không biết tôi bao giờ mà tôi lại thích ngắm mẹ của nó. Mỗi lần nhìn thấy tôi đều nghĩ về nó, thấy trong lòng băng khuỷu những nỗi buồn không làm sao cắt nghĩa được. Hình như tôi đang nhớ cậu." Có thể nói, đây là một truyện ngắn có kết cấu rất đặc sắc: Truyện được mở đầu và kết thúc bằng một câu văn đẹp như thơ, và đẹp như ngôn tình: "Tôi và cậu đã gặp nhau vào một ngày trời mưa tầm tã...". Vì vậy, tác phẩm hoàn toàn xứng đáng giành giải nhì của cuộc thi.

Cùng viết về tình yêu tuổi học trò, Người tôi thích, tác phẩm đoạt giải ba của Trần Văn Tĩnh lớp 12/1 lại có một sự sắp đặt riêng. Hơn nữa - lãng mạn và buồn là cảm nhận chung về truyện ngắn này. Đó là câu chuyện tình yêu được viết từ một con tim còn chưa lành vết thương, từ những nỗi đau đớn mãi đang dằn và những khát khao còn vẩn vơ nguyên. Câu chuyện bắt đầu từ một tình huống rất tự nhiên: "Về nhà buổi tối như thường lệ, tôi vẫn vậy, vẫn cô đơn chôn vùi trên con xe Cub vẫn trôi yên sau, vẫn nghe những buồn như yêu thích sau những giọt nước thêm giọt nước mắt mới để có thể cảm nhận được nỗi buồn thì tôi lại bắt gặp giấc mơ về cậu...". Và rồi thôi, như những dòng lệ để tình yêu ký niệm như một thước phim quay chậm của vầng. Tình yêu trong truyện, người ngày ngày được xác lập vào ngày hai đứa đi học về cùng đi trên chiếc cub 50, khi tôi quay lại nhìn cậu cười, hai ánh mắt cách nhau tầm kính, trong một cậu cười lúc này như tỏa ra một năng lực kì bí đã nhốt tôi vào trong đó. Rồi tình yêu ngày được phát triển qua những giọt giọt lao, khi hai đứa cùng đeo tai phone nghe nhạc, thì thoang thoảng nhìn vào mắt nhau, không nói gì mà như đã hiểu thấu lòng nhau. Tình yêu ngày đã gieo trong nhân vật tôi bao mộng. Những cuộc đời không là mơ. Câu chuyện kết thúc trong âm điệu buồn da diết và khúc khoéi: "Và bây giờ, khi tôi đã trưởng thành, những hình ảnh như mang hình ảnh của tôi và tôi. Ngày giáng sinh, đêm giao thừa, vẫn khuôn viên này, vẫn cái thời tiết se se lạnh này, những bây giờ không còn đôi trai gái trên chiếc xe Cub ngày nào, không còn cùng nhau nghe những buồn như thân quen..."

Cũng viết về tình yêu, tôi vẫn Chàng trai tôi yêu năm 17 của Nguyễn Bích Thủy lớp 12/9 lại là những bài viết chân thật và những chiêm nghiệm về tình yêu của tuổi học trò. Có lẽ, nhiều

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 27 Tháng 11 2020 13:27 -

ngồi suy nghĩ mình trong những dòng tâm sự của em: "Lên đầu tiên tôi hiểu được cảm giác nhút nhát ngượng ngùng khi đứng ra sao dù mình gặp cách đó không lâu. Lên đầu tiên tôi hiểu được rằng con người ta khi yêu sẽ tự biến mình thành kẻ ngu ngốc, tự hủy hoại những gì quý giá riêng mình và ngược lại khi ai đó nhận được tên người ta. Lên đầu tiên tôi biết khóc vì mất người đáng yêu, biết đau khi rời xa mất người đã từng là tất cả..."

Bên cạnh những trang văn đông đầy cảm xúc là những trang thơ giản dị, hồn nhiên như tâm hồn của người viết. Viết văn chắc bao giờ là dễ dàng. Làm thơ lại càng khó thay! Thơ là phút thăng hoa, là sự thách thức với các em- những người đang tập làm thi sĩ. Dù hiểu bài thơ còn vụng vụng trong diễn đạt, dù chắc có sự hàm súc hay đắc đáo về câu từ... những Ban giám khảo rất trân trọng những cố gắng của các em. Đây đó, trong cuộc thi lần này, có những bài thơ gây ấn tượng, như bài thơ Chí Phèo của em Nguyễn Thanh Quy, lớp 12/5:

Đêm qua em dream đi nếm

Như là cô dream, chúng cảm làm thơ

Nam Cao viết truyện Chí Phèo

Mất làng Vũ Đại đối nghèo tôi tắm

Cái lò gạch cũ còn đây

Đâu rồi anh Chí cuống say mất thời!

Bên mồ hôi năm, nếm cuộc đời

Thân tàn ma dại khóc cười cô dream

Mất mày viết xấc cảm ng cảm

Cố làng Vũ Đại sạch trơn tình người

Dở dream mang tiếng cảm chê

Chờ anh về dĩ chân quê hồn lạnh

Sóng đời xô đẩy thân anh

Cho nên anh phải lưu manh với đời

Có thể nói, cuộc thi sáng tác lần này sản sinh nhiều ích cho các em thơ sáng và thơ a mãi niềm đam mê văn chương, là niềm đam mê cho những tài năng trong tương lai. Chúc các em giữ lửa văn chương và truyện ngắn của mình để những người xung quanh. Hẹn gặp lại các em trong mùa giải năm sau với niềm ước vọng có nhiều những người thu hút cao hơn.

Kính chúc quý thầy cô giáo và các em học sinh một mùa nhà giáo 20 -11 đông đầy yêu thương!

Tam Kỳ, ngày 14/11/2020

Thay mặt BGK

Phan Thị Thanh Tuy nhiên